

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010291
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8416010291.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.03.2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/64/2016 zo dňa 14.06.2018 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému R. W. - nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom B. M., č. XXX, okr. K., t. č. vo väzbe v inej trestnej veci

u k l a d á

podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona pre výkon uloženého trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 15/2018 zo dňa 29.03.2018, ktorým mu bol za prečin podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona uložená trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/64/2016 zo dňa 14.06.2018.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/64/2016 zo dňa 14.06.2018 bol obžalovaný R. W. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/, e/ Tr. zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e/ a § 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

-dňa 28. 1. 2016 v čase medzi 12:30 hod. a 13:00 hod., počas verejného zasadnutia konaného na Okresnom súde v Kežmarku, ul. Trhovište č. 16, pod sp. zn. 1Nt 1/2012, predmetom ktorého bol návrh na obnovu konania vo veci odsúdenia obvineného R. W. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, sa vyhrážal prítomnej svedkyni V. X.j, nar. XX.X.XXXX, že jej ešte ukáže, keď sa vráti z výkonu trestu odňatia slobody, vulgárne jej nadával a svojmu bratovi B. W. prítomnému na verejnom zasadnutí nahlas kričal, aby svedkyni V., nar. XX.X.XXXX dolámal nohy, keď príde domov, pričom tohto konania sa dopustil za prítomnosti samosudcu a zapisovateľky Okresného súdu v Kežmarku, prokurátora Okresnej prokuratúry v Kežmarku a obhajcu,

za čo mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zároveň zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/15/2018 zo dňa 29.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.03.2018 a ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, s tým, že ostatné výroky ostávajú nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný proti výroku o vine a treste a prokurátor proti výroku o treste.

Z dodatočne predložených dôvodov odvolania obžalovaným vyplýva, že nie je pravdou, aby sa mal dopustiť trestného činu nebezpečného vyhrážania a ešte priamo na hlavnom pojednávaní. Vyslovil slová, ale takto „veď počkajte, keď sa vrátim z basy, ja to tak nenechám a budem sa súdiť dovedy, pokiaľ neočistím svoje meno“ a nie tak, ako to uvádza súd, že chcel ublížiť fyzicky niekomu. Keby chcel ublížiť poškodenej, tak by to urobil, keď sa vrátil z výkonu trestu dňa 01.07.2017, alebo by to mohol urobiť jeho brat. Ale ani jeden z nich na takúto vec nemyslel. Bol teda nevinne odsúdený za niečo, čo nespáchal.

Prokurátor v dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov o vine a treste skonštatoval, že s rozhodnutím okresného súdu o uznaní viny pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/, e/ Tr. zákona je možné súhlasiť vzhľadom na výsledky celého vykonaného dokazovania, avšak nie je možné súhlasiť s uloženým trestom vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúcu trestnú minulosť. Pri ukladaní trestu súd správne poukázal na to, že obžalovaný bol doteraz 17-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/15/2018 zo dňa 29.03.2018, ktorým bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona a iné a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu bol obžalovaný hodnotený negatívne, opakovane sa dopúšťal disciplinárnych previnení, za ktoré mu boli ukladané disciplinárne tresty, pričom sú uňho evidované aj viaceré negatívne poznatky týkajúce sa jeho drzého a arogantného správania. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepovažuje za trest dostatočný na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného, pretože obžalovanému boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré ho žiadny spôsobom neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Pre naplnenie účelu trestu, ktorý plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa má prejavíť ako prvok represie a prvok individuálnej prevencie, a jednak aj voči ďalším občanom, vo vzťahu ku ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie, uložený trest nie je postačujúci. Navrhol preto aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok čo do výroku o treste a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol o treste.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní obžalovaným a prokurátorom ako osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali

podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie prokurátora je opodstatnené.

Odvolačný súd svoj prieskum v prvom rade zamerl na správnosť konania konajúceho súdu, v postupe ktorého nezistil žiadne závažné pochybnosti, ktoré by zakladali nezákonnosť napadnutého rozsudku. Z obsahu predloženého spisu plynie, že obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladeného mu obžalobou za vinu, mal možnosť navrhnovať vykonanie dôkazov, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť, ako aj predniesť argumentáciu o svojej nevine tak v záverečnej reči a poslednom slove, pričom počas konania bol zastúpený obhajcom, ktorý realizoval právo na obhajobu. Z uvedeného odvolací súd vyvodil, že nič nenasvedčuje tomu, aby právo na obhajobu bolo porušené. Ostatne, obžalovaný ani nenamietal procesný postup konajúceho súdu.

Následne odvolací súd preskúmaval namietaný výrok o vine.

Konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom a preto o ich obsah mohol opierať svoje skutkové zistenia. Výsledky vykonaného dokazovania konajúci súd aj v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil a dospel tak ku skutkovým záverom, ktoré majú oporu v skutočnostiach plynúcich zo zákonne zabezpečených dôkazov a sú logickým vyústením ich vyhodnotenia.

Ako to plynie z odôvodnenia napadnutého rozsudku, obžalovaného, ktorý poprel spáchanie skutku, usvedčuje z jeho konania svedkyňa K. V., ktorá bola účastná verejného zasadnutia, ako aj zápisnica o verejnom zasadnutí, z ktorej obsahu plynú skutočnosti uvedené v skutkových zisteniach konajúceho súdu. Výpoveď obžalovaného konajúci súd vyhodnotil ako snahu bagatelizovať jeho vyjadrenia, keďže táto bola vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi.

So záverom konajúceho súdu, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, sa stotožnil aj odvolací súd. Aj keď obžalovaný popiera jeho spáchanie a vysvetľuje svoje výroky ako snahu v budúcnosti očistiť sa spod viny za konanie voči sestre poškodenej M. X., tomuto jeho vysvetleniu nemožno uveriť, najmä za situácie, ak po agresívnom slovnom prednese po výpovedi poškodenej v jeho neprospech kričal na svojho brata B. prítomného v pojednávacej miestnosti, aby po príchode domov dolámala nohy poškodenej. Ak sa aj poškodená vyjadrovala, že obžalovaný sa jej priamo nevyhrážal, toto jej tvrdenie je potrebné hodnotiť ako obavu z prezentovania prežitého, pretože má z obžalovaného strach a obavu, že jej môže ublížiť, keďže ju viní z uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov za trestnú činnosť spáchanú voči jej sestre, a uloženie trestu za správanie sa voči nej v teraz prerokúvanej veci môže byť podnetom na ďalšie protiprávne konanie obžalovaného proti jej osobe.

Agresívny prejav obžalovaného s obsahom vyhrážok a vulgárnosti a s prednesom žiadosti k bratovi, aby svedkyňa X., keď príde domov, dolámala nohy, na čo mu brat povedal, aby už konečne prestal, je zaznamenaný v zápisnici o verejnom zasadnutí zo dňa 28.01.2016 a niet žiadneho dôvodu pochybovať, že k takémuto prednesu zo strany obžalovaného došlo. K zaznamenaní prejavu obžalovaného došlo sudcom aj za prítomnosti obhajcu obžalovaného, či prokurátora, ktorá skutočnosť len umocňuje ustálenú okolnosť, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal takým spôsobom, že to mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu z uskutočnenia prezentovaných vyhrážok. Ak by k takémuto prednesu zo strany obžalovaného nedošlo, táto skutočnosť by určite nebola podchytená v zápisnici o verejnom zasadnutí.

Na základe uvedeného potom odvolacia námietka obžalovaného, že sa skutku nedopustil a ak by chcel poškodenej ublížiť, mohol tak urobiť po návrate z výkonu trestu, nemá svoje opodstatnenie. Obžalovaný skutok dokonal slovným prejavom v súdnej sieni a skutočnosť, že vyhrážku nenaplnil, nemá vplyv na právne posúdenie skutku.

Právna kvalifikácia skutku zodpovedá zákonu. Tak ako na to správne poukázal aj konajúci súd, obžalovaný svojím konaním keď sa svedkyňa vyhrážal, že jej ukáže po návrate z výkonu trestu a svojmu bratovi krikom prikazoval, aby jej dolámala nohy, naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, pretože sa vyhrážal svedkyňa ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu a túto obavu u nej o svoj život aj jeho správanie vyvolalo, čo vyplýva z jej výpovede zo dňa 25.05.2017 v konaní pred súdom. Keďže sa obžalovaný popísaného konania dopustil voči osobe vyššieho veku a verejne v pojednávacej

miestnosti konajúceho súdu za prítomnosti ďalších osôb, naplnil aj znaky kvalifikačných momentov uvedených v ods. 2 pod písm. b/ v spojení s ustan. § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a pod písm. e/ v oboch prípadoch citovaného ustanovenia § 360 Tr. zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu konanie obžalovaného naplnilo aj ďalší kvalifikačný moment, ktorý je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby a tou je, že sa tohto konania dopustil z osobitného motívu podľa písm. c/ ustan. § 360 ods. 2 Tr. zákona, a to z pomsty v zmysle § 140 písm. b/ Tr. zákona, pretože k vyhráženiu došlo po výpovedi svedkyňi v jeho neprospech. Aj napriek tomuto zisteniu odvolací súd konštatuje, že k zmene právnej kvalifikácie v neprospech obžalovaného nemohlo dôjsť, pretože odvolanie proti výroku o vine podal iba obžalovaný vo svoj prospech a takémuto postupu teda bránila zásada uvedená v § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Konajúci súd ukladal obžalovanému trest za zistenia všetkých rozhodných okolností, ak mu priznal dve priťažujúce okolnosti a to, že sa trest ukladal za viac trestných činov, čo zodpovedá § 37 písm. h/ Tr. zákona, a obžalovaný už bol pred spáchaním prerokúvaného skutku odsúdený za iné trestné činy, čo je v súlade s § 37 písm. m/ Tr. zákona. V dôsledku nezistenia poľahčujúcich okolností tak prevažovali u obžalovaného priťažujúce okolnosti, čo zakladalo použitie sprísňovacieho ustanovenia pri ukladaní trestu, a to § 38 ods. 4 Tr. zákona, čo znamená, že sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby, ktorá je za prerokúvaný prečin 6 mesiacov, o jednu tretinu z rozdielu hornej hranice, ktorá je 3 roky, a dolnej hranice trestnej sadzby, čo znamená upravené rozpätie trestnej sadzby od 16 mesiacov do 36 mesiacov. Okrem toho správne zistil konajúci súd i ďalšiu okolnosť, ktorá má vplyv na ukládanie trestu a to, že prerokúvaný skutok bol spáchaný skôr, ako bol obžalovanému uložený trest za taký istý prečin nebezpečného vyhrážania v inom trestnom konaní. Ide o rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/15/2018 zo dňa 29.03.2018, ktorým mu bol za skutok spáchaný v období od mesiaca august 2017 do 05.10.2017 posúdený ako prečin podľa § 360 os. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného je teda zrejmé, že ukládanie súhrnného trestu odňatia slobody je v danom prípade opodstatnené.

Pri ukladaní trestu konajúci súd tiež prihliadal na osobu obžalovaného, ktorý sa sústavne dopúšťa trestnej činnosti či už menej alebo výrazne závažnej, čo vyplýva z odpisu registra trestov, v ktorom má 17 záznamov. Aj keď sa na obžalovaného v prvom prípade z roku 1976 hľadí, ako keby nebol odsúdený, ďalšie jeho odsúdenia nadväzovali v krátkej dobe za sebou, resp. v krátkej dobe po vykonaní predchádzajúceho trestu za rôznu trestnú činnosť. Obžalovaný bol v piatich prípadoch odsúdený aj za nebezpečné vyhrážanie, od roku 2005 v troch prípadoch, bol odsúdený i za trestné činy lúpeže, či znásilnenie, čo poukazuje na to, že nerešpektuje spoločenské normy v širokom spektre a opakované výkony trestu odňatia slobody nemali naňho žiadny prevýchovný účel. Je preto logické, že iný druh trestu ako trestu odňatia slobody u obžalovaného už ani neprichádzal do úvahy. Recidíva páchania aj tej istej trestnej činnosti obžalovaným poukazuje na to, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 20 mesiacov, čo je pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorou je 16 mesiacov, nie je trestom primeraným, ale trestom miernym, a preto sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného prokurátora, že obžalovanému je potrebné uložiť prísnejší trest z dôvodov, na ktoré poukázal aj odvolateľ.

Za daného zistenia potom odvolací súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil v rozsudku konajúceho súdu výrok o treste a na podklade dôkazov zabezpečených v súdnom konaní, ktoré postačovali na rozhodnutie v odvolacom konaní, odvolací súd sám rozhodol o uložení trestu obžalovaného tak, že ho sprísnil na výmeru 30 mesiacov, ktorý trest považoval za primeraný k všetkým okolnostiam prípadu a k osobe obžalovaného. Pre účely takto uloženého trestu odňatia slobody ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože pred spáchaním tohto úmyselného prečinu už bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora a odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku, keďže nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v jeho prospech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.